Skæbnesvangre Vildfarelser.

Skuespil i 3 Akter.

Forfattet og iscenesat af
FRITZ MAGNUSSEN.

Smukke Rachel som Columbine.

Filmskole-Filmen! Det er Filmen, der 1918 er optaget efter endt Kursus i **den første danske Filmskole.** I Rollerne optræder Lærere og Eleverne fra denne Skole.

Filmsselskabet Kinografen København og Bergen.

SKÆBNESVANGRE VILDFARELSER.

Skuespil i 3 Akter.

Forfattet og iscenesat af **Frits Magnussen.**

Filmskole-Filmen!

Dette Film-Skuespil er af en særegen Art, idet det er første Gang en dansk Filmskole lader sine Elever debutere i Hovedroller som i Biroller og sammen med Skolens Lærere. Skuespillet er skrevet i dette Øjemed og Filmen optaget i Aaret 1918, efter endt Kursus.

PERSONERNE:

Gaston Printemps, Billedhugger	Hr. Olaf Fønss.
Louis Froment, Maler	„ Gorm Schmidt.
Komtesse Rose Vivienne	Fru Aya Nay.
Philippe, hendes Broder	Hr. Hugo Bruun
Leo Spontini, Direktør for et omrejsende Pantomimeselskab	„ Svend Kornbeck.
Rachel, Skuespillerinde	Fru Alvad.
Arlequino	Hr. Sverre Andersen.
Bajazzo	„ V. Schmidt.
Bastien Lepage, Maler	„ Th. Hansen.
Renault, Billedhugger	„ Aaberg.
Suzon, Dorette } Modeller	Frk. Else Jørgensen. „ Viola Leveaux.
Pére Jacob, gammel Model, Vært i Knejpen „Røde Mølle“	Hr. Alfred Cohn.
Dr. Doyen	„ Kaj Bille.
En indisk Tempeldanserinde	Fru Koslowski.
En Apachedanserinde	„ Nissen.

Skuespillere, Kunstnere, Modeller, Tilskuere etc.

1. Akt:

Kærlighed i „Røde Mølle".

I Kunstnerknejpen „Røde Mølle" udenfor Storbyen er et lystigt Selskab af Malere og Billedhuggere med deres Modeller samlede under Forsæde af den berømte Billedhugger Gaston Printemps. I Selskabet, der opvartes af Père Jacob, deltager blandt andre Bastien Lepage, Renault med Modellerne Suzon og Dorette og den unge Maler Louis Froment, der er nedtrykt og forstemt. Han er nemlig dødelig forelsket i Rose Vivienne, der imidlertid har vist sig kold overfor ham.

„Det er dog alene den Pokkers Tøs, der trækker".

I et Telt ved Siden af „Røde Mølle" giver Spontinis Pantomimeselskab Forestillinger, og navnlig den smukke Rachel gør stormende Lykke. De unge Kunstnere beslutter at besøge Pantomimeteatret, og under Forestillingen betages Froment af Rachels Skønhed, og Printemps, der vil gøre alt for at adsprede sin unge Ven, indbyder hende til at deltage i Kunstnerfesten i „Røde Mølle".

Direktøren, Spontini, der er forelsket i sin smukke Primadonna, bliver herover dødelig jaloux, trænger ind i Selskabet og befaler Rachel at komme hjem. Da hun nægter det, bliver han brutal overfor hende, og da Froment ved hendes Skrig kaldes til Hjælp, slaar han denne til Jorden, saa at han bevidstløs maa bringes bort.

Philippe Vivienne, Roses Broder, der har overværet Optrinet, og som er bleven afvist af Rachel, pønser paa Hævn.

2. Akt:

Kvinde-Rænker.

Rachel flygter fortvivlet om Natten fra den brutale Spontinis Telt. Hun finder Froments Bolig og bønfalder fortvivlet Vennerne,

I „Røde Mølle".

om hun, der i Grunden var Anledningen til Slagsmaalet, maa pleje den syge unge Mand, som hun iøvrigt har fattet en heftig Kærlighed til. Hun faar Lov til det og hygger om ham med rørende Omhu.

Philippe Vivienne har imidlertid fortalt sin smukke Søster Rose om Froments Tilbøjelighed for Rachel. Rose vil besøge den Syge, men den skinsyge Rachel bortviser hende, og da Froment bliver rask, benægter hnn paa hans Spørgsmaal, at Rose har besøgt ham. Froment bliver opbragt over Roses kolde Hensynsløshed og vier Rachel sin Kærlighed.

Den indiske Tempeldanserinde.

Spontini, der raser i Harme over Rachels Flugt, finder hendes Opholdssted, og efter en Kunstnerfest hos Froment ser han Lejlighed til at bryde ind og overraske den stakkels Rachel. Han vil bortføre hende, men det opdages rettidigt af Froment, der jager ham paa Porten med sin Revolver.

Rachel pines imidlertid af Samvittighedsnag over, at hun

. . . Hun pintes, fordi hun havde løjet.

Et uventet Gensyn.

kke har meddelt Froment om Rose Viviennes Besøg, og samme Aften betror hun ham, at hun — af Kærlighed har løjet. —

3. Akt:

Et Nødskrig.

Froment jager rasende Rachel paa Døren. Da hun raadløs

„. . . og jeg dør, fordi jeg vilde blive Dig trofast".

flakker omkring findes hun af Philippe Vivienne, der vejrer en Chance for at faa hende i sin Vold. Fortvivlet som hun er, følger hun ham.

Froment pines imidlertid af Sorg, og han gaar til Rose Viviene for at forklare hende alt. Men hun, der anser ham for troløs, erklærer, at hun ikke ønsker at have mere med ham at gøre. Han styrter sig nu ud i Livet sammen med sine Kammerater.

Paa Natcafeen „Døde Rotte" ser han atter Rachel i Selskab med Phillipe Vivienne. „Tøjte!" raaber han efter hende og haaner hende, til hun flygter fra Cafeen sammen med Philippe. Denne tager hende med hjem, men da han trænger ind paa hende med sine Kærlighedsforsikringer, flygter den stakkels Pige ogsaa for ham. Hun bliver tilfældig set af den rasende Spontini, der følger efter hende.

Den fortvivlede Rachel søger til Froment, og faar omsider at vide, at han er til Fest hos Printemps. Hun iler derhen, men udenfor Villaen indhenter Skæbnen hende i Spontinis Skikkelse.

Hun vil ikke følge ham, og . . . . Et Skrig i Natten trænger ind til Festen hos Printemps. Han, Froment og Gæsterne iler skyndsomt ud og finder Rachel døende.

Hun udaander i Froments Arme.

Hendes sidste Ord er: „Jeg løj og syndede fordi jeg elskede Dig! Jeg dør fordi jeg vilde blive Dig trofast;"

Den stakkels Kvinde har bødet haardt for sin Kærlighed.

Emil Kristensen, København